

Tajemství přírody chrání kopule ze sukulentů

více na str. 5

KRÁTCE / AKTUÁLNĚ

Darujte krev

Třetí akce Daruj krev s Metrostavem se uskuteční v pátek 19. ledna 2007. V původně ohlášeném listopadovém termínu roku 2006 nebylo možné odběry provést, protože bylo nutné dodržet časový odstup od očkování proti chřipce, jež mohli pracovníci Metrostavu podstoupit zdarma. Dobrovolní dárci krve se budou moci přihlašovat od 3. ledna 2007 prostřednictvím intranetu.

Grandi Stazioni

Největší železniční stanice v České republice nádraží Praha – hlavní se od poloviny prosince změnil ve velké staveniště. Jeho dlouho očekávaná přestavba v ceně jedné miliardy korun, kterou provede Metrostav, je rozdělena do čtyř etap a podle smlouvy mezi Českými drahami a společností Grandi Stazioni by měla trvat pět let. Během rekonstrukce budou postupně uzavírány jednotlivé části nádraží, provoz železnice však bude zachován.

Nejlepší z realit

Odborná porota rozhodla o vítězích již 8. ročníku soutěže „Nejlepší z realit – Best of Realty“. Ve čtyřech kategoriích o ocenění letos usilovalo celkem 33 projektů a mezi kritéria pro výběr

nejlepších patřila i kvalita provedení stavby. Těšit nás, že mezi nejlepší byly zařazeny i objekty, na jejichž realizaci se podílela naše akciová společnost. V kategorii Obchodní centra bodovalo Centrum Chodov, na jehož výstavbě se účastnila naše divize 3, mezi hotely hned druhé místo obsadil Mandarin Oriental Prague realizovaný divizí 9 a v kategorii Nová administrativní centra patří třetí příčka budově centrály společnosti Nestlé Česko v Modřanech, kterou letos v létě dokončila divize 6.

Zlínský festival opět s Metrostavem

Již potřetí v příštím roce bude naše firma jedním z významných partnerů Film festivalu Zlín. Podpisem to v pražském divadle Minor 5. prosince za Metrostav zpečetil ředitel divize 3 Jiří Procházka. Mezinárodní festival filmů pro děti a mládež se ve Zlíně uskuteční již po 47. a naše společnost se tentokrát bude prezentovat také jako hlavní partner projektu „Stavebnice“, jenž v rámci doprovodného programu vyzve děti k soutěžení o nejkrásnější stavbu ze stavebnice LEGO. „Malí stavbaři jistě popustí uzdu fantazii a třeba se nechají inspirovat i objektem knihovny, kterou staví naše divize pro Univerzitu Tomáše Bati ve Zlíně,“ zmínil Jiří Procházka.

Viditelná vizitka

Na rohu Hybernské a Dláběné ulice v Praze byla zahájena rekonstrukce administrativní budovy SZDC. O tom, že práce provádí Metrostav, konkrétně tým vedoucího projektu Ing. Stanislava Červeného z divize 3, nemůže být pochyby. Dvě plachty o rozměrech 7 x 15 m, kterými se naše společnost prezentuje jako zhotovitel, jsou vidět již z daleka a dokazují, že velkoplošné označení staveb může být velmi výhodně využito i pro reklamu Metrostavu jako celku.

METROSTAV

METROSTAV A.S. ČLEN DDM GROUP

Čistá voda pro Jihlavsko

Za výrazné podpory Fondu soudržnosti EU byl v Jihlavě po 25 měsících dokončen náročný projekt intenzifikace a rekonstrukce čistírny odpadních vod a kanalizační sítě, jehož celkové náklady dosáhly výše téměř 15 milionů EUR. Slavnostního otevření čistírky se 30. listopadu spolu s hejtmánem kraje Vysočina Milošem Vystrčillem zúčastnili i představitelé města Jihlavy, Ministerstva životního prostředí ČR, Státního fondu životního prostředí ČR a zástupci sdružení dodavatelských firem. Metrostav, který byl vedoucím účastníkem konsorcia, zastupovali především pracovníci divize 6 v čele s jejím ředitelem Ing. René Hermannem (viz foto).

Ve srovnání s dříve realizovanými stavbami byla tato investice ojedinělá především pro způsob likvidace kalů spalováním na fluidním pískovém loži. Tato technologie zde byla použita vůbec poprvé v ČR, a pokud se osvědčí, bude navržena i pro další čistírny odpadních vod.

Vlastní stavba prováděná Sdružením firem ČOV Jihlava byla rozdělena do tří částí. Intenzifikaci a rekonstrukci čistírny odpadních vod realizoval Metrostav zastoupený divizí 6 a týmem vedoucího projektu Ing. Luboše Jonáše a Ing. Luboše Daleckého. Druhou část – připojení kanalizace v obcích Antonínův Důl a Párov na stokový systém – zajišťovaly společnosti IMOS Brno a VCES Hradec Králové a třetí – modernizaci rozšíření kanalizace v Jihlavě – firma Stavby silnic a železnic Karlovy Vary. Elektrorozvody a systém řízení měli na starost pracovníci OHL ŽS Brno.

Rekonstruovaná čistírna odpadních vod v Jihlavě a k ní náležející kanalizační síť zlepšit především životní prostředí ve městě a na dolním toku řek Jihlava, Dyje a Morava, kde současná technologická zařízení již neumožňují čištění odpadních vod podle požadavků stávající legislativy a Evropské unie.

Podle projektu byl do stávajících technologií pro zlepšení mechanického stupně čištění doplněn účinný lapák štěrku a gravitační zahušťování primárního kalu. Návrh biologického stupně čištění zahrnoval především zvýšení biologického odstraňování dusíku a fosforu, dosazovací nádrže s rozšířenou flokulační zónou a instalaci jemnobublinného aeračního systému s centrálním regulovatelným zdrojem vzduchu. V oblasti kalového hospodářství se

navrhované úpravy týkaly zejména zahuštění kalu, jeho čerpání do vyhnívacích komor, odvodnění a výše zmiňovaného řešení jejich likvidace termickou degradací.

Největší novou stavbou v areálu je aktivací nádrž o objemu 15 000 m³ a byly vybudovány také dvě nové dosazovací nádrže o průměru 30 m. Projekt samozřejmě řešil také rekonstrukci stávajících objektů ČOV, a to především provozní budovy, usazovací nádrže, regenerační nádrže, anaerobní nádrže a dalších drobných staveb. Jako nová investice byla vystavěna spalovna čistírenských kalů, která jich po provedení všech výkonnostních testů bude schopna spalovat až 22 m³ za den.

Celkem bylo vybudováno 27 208 m kanalizační sítě v Jihlavě a v přilehlých obcích, což zajistí svedení odpadních vod od dalších téměř 2,5 tisíce připojených osob. Vylepšená čistírna bude nyní kapacitně vyhovovat pro téměř sto tisíc ekvivalentních obyvatel. O tom, že pracovníci divize 6 odvedli dobrou a kvalitní práci, svědčí, že areál ihned po předání čistí odpadní vody v parametrech, jichž by měl dosahovat až po ročním zkušebním provozu.

Otevření nově zrekonstruované čistírny odpadních vod připadlo do obdoby oslav 120. výročí vodárenství v Jihlavě, v jejichž rámci se uskutečnila také odborná konference pro více než sto vodohospodářských specialistů. V rámci jejího slavnostního večera obdrželi písemné poděkování všichni, kdo mají největší zásluhu na tom, že jedna z největších akcí v oblasti vodohospodářské infrastruktury kraje dopadla úspěšně. Za Metrostav byli oceněni Ing. Luboš Jonáš a Ing. Luboš Dalecký.

Lenka Svobodová, foto Josef Husák

15. prosince 2006 / 21–22 / XVIII

Pláme se: Ing. Petra Laušmana, generálního ředitele ŘSD ČR str. 2

Rok 2006 končí, stavby zůstávají a je čím se pochlubit str. 3

Ze všeho nejtěžší je najít si čas na svůj volný čas str. 4

Obří nádrže v Nelahozevsi rostou před očima str. 5

Vážení kolegové,

nezdá se vám, že zřejmě opět začíná být v módě „doba zkracování“ jako v Hrabalových Postřizínách? Ne, že by si snad dámy nechávaly před koncem roku šmahem stříhat vlasy jako krásná paní správcová ze slavného autorova románu, ale nějak se nám stále zkracuje doba od Vánoc k Vánocům. Letos nás na ně velká obchodní centra pro jistotu začala připravovat ještě skoro o měsíc dříve než loni; inu, mají velkou starost, aby někde pod stromečkem třeba nechyběl nějaký dárek.

Tak jsme se i my v redakci rozhodli, že budeme zkracovat a předávání dáreků si pro jistotu odbudeme již v předtermínu. Ta šňůrka na krk by se vám totiž právě před Vánocemi mohla hodit, protože většina z nás teď nestihá a víc než kdy jindy zapomíná, kam položila klíče, mobil nebo spoustu dalších věcí, jež zpravidla nemůžeme najít právě ve chvíli, kdy je nejvíc potřebujeme.

S tímto jistě praktickým dárkem sice budete mít na krku o jednu zátěž navíc, ale zato vždy při ruce něco, na co byste jinak možná zapomněli.

A také přijměte přání, ať vás ani v příštím roce 2007 nevyvedou z míry ani zkracující se vzdálenosti či dodavatelské termíny a hlavně ať vždy máte po ruce něco a nebo ještě lépe někoho, čím a kým si můžete být jisti.

Čtrnáctideník Metrostavu hodlá být i v příštím roce u všeho zajímavého, co se bude dít v naší akciové společnosti i kolem ní, a bude se snažit představovat výjimečné projekty, kolem nichž se zpravidla pohybují neméně výjimeční lidé.

Třeba vám ta šňůrka na krku připomene, že si zájímavé tipy nemáte nechávat pro sebe.

Hezké a klidné Vánoce
přeje vaše redakce

13. betonářské dny

V Kongresovém centru Aldis v Hradci Králové se poslední dva dny v listopadu uskutečnily již 13. Betonářské dny s výstavou Beton 2006, které se i letos konaly pod záštitou ministerstva dopravy, průmyslu a obchodu a Ministerstva životního prostředí ČR.

Konference s mezinárodní účastí se kromě více než osmi set specialistů zúčastnili také přednášející z Nizozemska, Španělska a Francie. Spolu s českými odborníky představili velké tuzemské i světové betonové stavby a vytýčili trendy současného betonového stavebnictví.

Za Metrostav vystoupili Prof. Ing. Jan L. Vítek, CSc., s přednáškou o smršťování betonu ve stropních a základových konstrukcích a Ing. Pavel Kasal z divize 6, který promluvil o malé vodní elektrárně Vraňany. S velkým zájmem se setkal příspěvek Dr. Ing. Petra Vítky z divize 5 doplněný o vizualizaci postupu výstavby spřaženého oceľového dálničního mostu u Rzávě, jenž byl vysouván i s betonovou deskou. Systém výsuvu tohoto typu je ojedinělý a jeho přínosem je rychlost a kvalita stavby umožňující vyrobit 18 metrů konstrukce za pouhý týden. Příprava výstavby znamenala vyřešit řadu problémů, technologických postupů a nových konstrukčních detailů.

Dr. Ing. Petr Vítek spolu s Ing. Pavlem Ryjáčkem, PhD. a Ing. Janem Pešatou připravil také poster o výstavbě pražské barrandovské lávky pro pěší. Návrh konstrukce atypického tvaru vyžadoval použití nových přístupů k řešení konstrukčních, statických i dynamických problémů. Moderní technologie využití při návrhu i výstavbě umožnily stavbu realizovat ve velmi krátkém čase i přes negativní působení klimatických vlivů.

Konference Betonářské dny patří mezi prestižní setkání a kromě odborného programu poskytuje výjimečnou příležitost pro obchodní a přátelská setkání stavebních specialistů. Zástupci Metrostavu jsou jejími pravidelnými a aktivními účastníky.

Lenka Svobodová

Metrostav Open 2006

Osmý ročník tenisového turnaje Metrostav Open 2006 prokázal, že tradice a sport jsou stále oblíbené.

Celkem 16 tenisových dvojic se proti sobě opět postavilo v kryté tenisové hale v Radonicích u Prahy. Turnaj zahrájily ve čtyřech základních skupinách, kde soupeřil každý s každým. První dva páry ze skupiny postoupily do hlavní soutěže hrané systémem play-off a zbylé dvojice do neméně napínavého turnaje útěchy.

Turnaj proběhl v rytířském sportovním duchu a všichni tenisté bojovali s velkým nasazením, což dokumentují také fotografie (od shora) Petra Kajera z naší divize 9, bývalého fotbalového reprezentanta a současného trenéra Jaroslava Hřebíka či Jana Frantla z divize 5 Metrostavu.

Po urputném, ale čestném finálovém souboji se Petr Kajer a Miroslav Frič (divize 3) radovali z druhého místa, jak vypovídá fotografie, na níž jim připijí zástupce obchodního ředitele Metrostavu Ing. Jan Cuc. Tenisový turnaj Metrostav Open 2006 nakonec po zásluze vyhrála dvojice Jan Frantl a Daniel Kubenka. Z rukou obchodního ředitele Metrostavu Ing. Pavla Piláta pak vítězové převzali kromě věcných cen i velký putovní pohár, jak dokládá poslední reportážní snímek. Na bronzový stupínek společně vystoupili Miloš Šerák s Jaroslavem Macháčkem a Jan Kozet s Ladislavem Synovcem.

Většina hráčů odjížděla s předsevzetím, že na Metrostav Open 2007 přijede určitě v ještě lepší kondici.

Lenka Svobodová, foto Ota Mrákota

Na krytém zimním stadionu se už bruslí

V Ostrově u Karlových Varů si sportovci i veřejnost už naplno vyzkoušeli ledovou plochu nového krytého zimního stadionu, který byl slavnostně otevřen 11. listopadu. Budou na něm moci bruslit až tři sta dní v roce a spolu s hokejisty jej využijí i krasobruslaři, kterým zdejší moderní technologie zajistí potřebný měkký led.

Novostavbu haly postavilo za 11 měsíců sdružení „Zimní stadion Ostrov“, složené z Metrostavu (40 %) a firmou BAU-STAV (30 %) a TIMA (30 %). Stavbu vedla naše divize 9 s vedoucím projektu Ing. Františkem Machem.

Jednouúčelový stadion na ploše bývalého škvárového hřiště musel být po sanaci podkladních vrstev založen na pilotách. Jeho krytá hala je dispozičně a technicky vybavena pro regionální hokejové soutěže, krasobruslení a veřejné bruslení na ploše o rozměrech 28 x 56 m. Tribuna je určena pro 224 sedících diváků včetně vozíčkářů, v zázemí je 6 šaten pro sportovce, šatny rozhodčích a trenérů, ve vstupní hale navíc malá prodejna, šatna pro veřejnost a bufet. Chlazení ledové plochy má dva okruhy – v pří-

márním je jako médium použít čpavek, v sekundárním Klimakal. Pohodu vnitřního prostředí zajišťuje adsorbční jednotka, která je účinnější a hlavně energeticky úspornější než klasická klimatizační.

Stadion bude v provozu deset měsíců v roce, jen v květnu a v červnu se počítá s odstávkou ledu.

Lenka Svobodová, foto Josef Husák

Nové dominanty slovenské metropole

Již v předchozím čísle našich novin jsme upozorňovali na množství nových projektů v hlavním městě Slovenska Bratislavě, z nichž řadu realizuje naše dceřiná společnost Metrostav SK. Mnohé stavby už dnes putají pozornost svým materiálovým a architektonickým řešením, které je předpokladem jejich výsledného atraktivního a nepřehlédnutelného vzhledu. Budoucí majitelé a uživatelé jejich jednotlivých částí oceňují, že v případě všech těchto projektů Metrostav SK zohledňuje jejich individuální prostorové-interiérové požadavky. Každá stavba tak bude zvenku i zevnitř zcela originální.

Platí to i pro polyfunkční areál Rustica na sídlišti Dúbravka, který vyrůstá pod dohledem vedoucího projektu Ing. Richarda Müllera. Už samotný název Rustica prozrazuje, že na vnějším vzhledu areálu si architekti dali záležet. Jedná se o dvanáctipodlažní objekt s dvěma podzemními podlažními, kde jsou parkovací místa nejen pro nájemníky prostor občanské vybavenosti, obchodů a služeb situovaných do prvního nadzemního podlaží, ale i pro majitele 188 bytových jednotek v podlažích zbyvajících. Byty nabízejí budoucím majitelům všeho druhu prostorů od 33 m² až po 224 m². Jejich neméně důležitou součástí jsou i balkony, lodžie a terasy o velikosti až do 80 m² nabízející výhled do širokého okolí. Po dokončení se Rustica jistě stane výraznou dominantou kulturního centra jednoho z nejstarších bratislavských sídlišť.

Neméně zajímavý je také polyfunkční soubor Hrachová s celkovou zastavěnou plochou 4464 m². Z urbanisticko-architektonického hlediska je navržený tak, aby v sobě skloubil všechny estetické i funkční požadavky kladené na

tento druh staveb. Architektonický vzhled souboru ovlivnila nejvíc bezprostřední blízkost převyšované dálnice. Stavba vlastně vzniká podél ní a bylo jí nutné vybudovat tak, aby se v co největší míře zaměřilo všem nepříznivým dopadům, kterými by doprava mohla působit na budoucí obyvatele. Je proto navržena do půdorysu písmene L, a vytváří tak příjemnou uzavřenou klidovou zónu, kterou ze zadní strany kryje penzion. Všechny obytné místnosti jsou orientovány do vnitřního dvora a na stranu dálnice jsou otočené jenom kryté prosklené chodby spojující vstupy do jednotlivých bytů.

Vertikální členění respektuje klesání dálnice a výška objektů se od ulice Hrachová postupně snižuje. Nároží je tak zdůrazněno jako nejvyšší část a vytváří čelní fasádu souboru. Poblíž nově navržené obslužné komunikace s přílehlými parkovišti bude zpřístupněné zvýšené přízemí s obchody, službami a vstupy do jednotlivých obytných částí. V jejich šesti nadzemních podlažích je navrženo celkem 186 bytů, v podzemí jsou parkovací místa pro 146 aut. Další 97 vozů bude možné zaparkovat na pozemních komunikacích. Výstavbu souboru Hrachová má na starosti tým pod vedením Jiřího Růžka z naší divize 3, která na tomto projektu s Metrostavem SK spolupracuje.

Nové objekty – každý v hodnotě kolem 500 mil. slovenských korun – rostou jako z vody, aby se už ve druhém pololetí roku 2007 postupně staly nejen součástí nového moderního bydlení v Bratislavě, ale také dobrou vizitkou Metrostavu SK.

Emília Páldiová

foto a vizualizace archiv Metrostavu SK

Polyfunkční bratislavský areál Rustica na papíře...

...a pohled na jeho stavbu ve skutečnosti

P T Á M E S E

Ing. Petra Laušmana generálního ředitele ŘSD ČR

V závěru letošního roku bude moci Ředitelství silnic a dálnic ČR předložit velmi potěšitelnou bilanci: V průběhu roku 2006 se naše dálniční síť rozrostla o 69 km nových dálnic včetně dalších úseků dálnic D8 a D11, které budou slavnostně otevřeny těsně před Vánocemi. Nebývalý stavební ruch přitom letos zažívalo a stále zažívá celkem šest dálničních tahů, kde je – kromě letos zprovoznovaných – rozestavěno dalších 126 kilometrů, které síť dopravní infrastruktury rozšíří v nejbližších letech. Ing. Petr Laušman má tedy nejen důvod k radosti.

O letošních 69 km se obecně hovoří jako o rekordu.

Skutečně půjde o rekord, dosud se v superlativě hovořilo o roku 1997, kdy bylo během jednoho roku zprovozněno 61 km dálnice D5 mezi Plzní a Rozvadovem, a také o roku 1977, kdy začal řídicím sloužit 54 km dlouhý úsek dálnice D1 mezi Mirošovicemi a Loktem. Navíc je rok 2006 z pohledu dálniční dopravy doslova historickým mezníkem, díky dokončení obchvatu Plzně byla Česká republika letos v říjnu konečně plnohodnotně propojena s evropskou dálniční sítí a také zásluhou Metrostavu se Česko dočkalo svého prvního dálničního tunelu, tunelu Valík. Ten je sice poměrně krátký, ale z pohledu způsobu výstavby je světovým technickým unikátem.

Dluh vůči dopravní infrastruktuře České republiky však stále smazán není.

Bohužel je to tak, na území ČR jsou zatím v provozu ani ne dvě třetiny plánovaných dálnic a v případě rychlostních komunikací je to dokonce méně než 40 %. Současně rok od roku narůstá počet silnic a mostů, které jsou ve špatném technickém stavu a bylo by je třeba opravit. Třebaže právě dopravní infrastruktura patří k prioritám EU i české vlády, objem financí na pokrytí veškerých potřeb v oblasti nové výstavby i rekonstrukcí zdaleka nestačí, takže tento dluh budeme splácet ještě dlouho. Nemožnost si také odpuštění kritickou poznámku na stav legislativy, která v případě výstavby nových komunikací stále patří k nejspornějším v Evropě a současné požadavky buď vůbec neřeší nebo je naopak ještě více komplikuje.

Můžete být konkrétnější?

Jak už jsem zmínil, český stavební i vyvlastňovací zákon je nesmírně komplikovaný a značně brzdí přípravu liniových staveb. Zatímco například ve východních zemích Německa či v Rakousku trvá příprava velkých dopravních projektů maximálně cca 3 roky, u nás to může být i trojnásobek, neboť je zpravidla nutné dlouze vyjednávat s odpůrci staveb. Navíc mám obavu, že novela stavebního zákona, která začne platit od ledna 2007, v mnoha ohledech naši pozici ještě zhorší, protože například vlastníci pozemků si budou posudky a odhady sjednávat sami. Současně musíme vyhovět i velmi náročným požadavkům soustavy Natura 2000, jež pro členy EU stanoví přísnější směrnice v oblasti ochrany životního prostředí. Tím spíše vidím potřebu nových zákonů a legislativních úprav, které jasně stanoví pravidla hry a nebudou umožňovat několikerý výklad, jako je tomu doposud.

Udělal Vám letos něco skutečně radost?

Jednoznačně to, že jsem mohl 6. října zažít chvíli, kdy byla po dokončení obchvatu Plzně propojena česká dálnice D5 s německou A6, a pak také fakt, že díky nesmírnému úsilí všech dodavatelských firem, které se podílejí na výstavbě nového úseku dálnice D8, vyhraju neuzavřenou sázku s mými německými kolegy, kteří byli přesvědčeni, že my termín nestihneme. Práce jsme totiž právě kvůli četným protestům odpůrců začínali s více než ročním zpožděním. Asi bych měl litovat, že jsem tu sázku neuzavřel, ale já mám i tak pocit obrovského zadostiučinění a chtěl bych poděkovat všem, kdo mi k němu dopomohli.

Za rozhovor děkuje Blanka Hrdinová

Rok 2006 končí, stavby zůstávají a je čím se pochlubit

Vánoce budou letos v novém slavit v Galerii nad Vltavou majitelé bytů, které pro ně developerská divize a divize 9 Metrostavu dokončili letos v rámci poslední etapy tohoto projektu, jenž patří k neúspěšnějším rezidenčním projektům naší společnosti. Nad svahem vrchu Okrouhlíku v Praze 8 postupně vyrostl vějířovitý komplex 8 obytných domů s celkem 346 byty. Zatímco v první linii domů první etapy výstavby, kterou realizovala divize 1, akcentovali projektanti solitérní objekty o 4 nadzemních podlažích, navazující II. a III. etapu tvoří vyšší centrální objekty o 6 nadzemních a 2 podzemních podlažích. Na východ od těchto domů vyrostl v rámci poslední etapy výstavby ještě dům s 9 bytovými jednotkami.

Dalších téměř 11 tisíc metrů čtverečních obchodních ploch mohlo letos 31. března otevřít Obchodní centrum Letňany pro své zákazníky díky divizi 3. Impozantní eliptická dvorana poněkud připomíná vesmírnou stanici a právě výstavba eliptického světélku patřila k nejsložitějším úkolem stavebních prací. Realizace projektu byla značně náročná i z pohledu použitých technologií. Jedná se o kombinace monolitických betonů, prefabrikovaného skeletu a ocelové konstrukce. Zajímavé je také to, že společnost Tesco Stores ČR se rozhodla Metrostavu svěřit tuto zakázku bez výběrového řízení, protože byla s kvalitou prací a komplexností našich služeb v minulých etapách velmi spokojena.

Místo, kde se bude setkávat celý svět, vytvořili v samém srdci pražské Malé Strany stavbaři divize 9. Na místě někdejší kaple a bývalého dominikánského kláštera vznikl jejich přičiněním pětihvězdičkový hotel, jehož komfort i atmosféra musí uspokojit i tu nejnáročnější klientelu. V superlativech lze hovořit i o tunelu Valík na dálničním obchvatu Plzeň: Je prvním českým dálničním tunelem, díky jeho dokončení a plnohodnotnému zprovoznění celé dálnice D5 má Česká republika konečně otevřenou cestu do Evropské unie. Ojedinelé je i technické řešení, které při výstavbě použila divize 5.

Dvě premiéry ve dvou zajímavých prostorách se mohly odehrát díky naší firmě v Karlíně a Modřanech. Zatímco divize 9 si zásluhou obnovy historické budovy Hudebního divadla v Karlíně, které na opravu čekalo od povodně v roce 2002, připsala na své konto další zdařilou rekonstrukci, divize 6 na modřanské novostavbě pro centrálu Nestlé předvedla, že náročné projekty dokáže realizovat v krátkém čase a se smyslem pro kvalitu i v těch nejmenších detailech. Na rozdíl od stovek umělých světél, která vévodí karlínskému hledišti, vsadil modřanský „palác sladkostí“ na světlo denní.

Staré s novým zajímavým způsobem propojila divize 1 ve spolupráci s japonskou společností Nomura B.V. při výstavbě obchodního centra Novo Plaza v Praze 4. Komplex, jehož plocha činí 26 tisíc m², vznikl částečně přestavbou původních objektů Výzkumného ústavu A. S. Popova, k nimž byl citlivě přistavěn nový rozsáhlý čtyřpodlažní objekt. Návštěvníci zde najdou více než 110 obchodů, multikino či bowling, nechybí pochopitelně ani restaurace a obchody s rychlým občerstvením. Společně s výstavbou komplexu Novo Plaza byla pochopitelně řešena také otázka nových příjezdových komunikací.

Justiční areál v Praze Na Míčovkách je považován za objekt, který symbolizuje novou éru české justice. Spolu se třemi zrekonstruovanými památkově chráněnými budovami jej tvoří také moderní novostavba, která má šest nadzemních a dvě podzemní podlaží. Svoji vizičku v podobě kvalitně odvedeného díla zanechala na této zakázce divize 9. V areálu, jehož obestavěný prostor činí 250 tisíc m² byl zvláštní důraz kladen především na zajištění bezpečnosti, takže prostory pro soudce, veřejnost a obviněné jsou stavebně odděleny. V 564 kancelářích bude Na Míčovkách pracovat až tisíc zaměstnanců.

Ze všeho nejtěžší je – najít si čas na svůj volný čas

Potkáváme je každý den na stavbách Metrostavu, zdravíme je jako kolegy, ceníme si jejich profesionálních znalostí a zkušeností. Co dělají večer, když odejdou domů, nebo o víkendech? O některých už i díky čtrnáctidničnímu Metrostavu víte, že zdolali Mount Everest i jiné osmitisícovky, další vyhráli soutěže na světové, evropské či národní úrovni v nejrůznějších sportovních disciplínách. I řada ostatních však má své, někdy neobvyklé a nečekané koníčky a podařilo se jim v nich vyniknout. Pro ně osobně je však hlavní to, že se ve volném čase nenudí. Věříme, že při čtení prvních mini portrétů našich „koníčkářů“ se nebudete nudit ani vy.

Hledat a nacházet

Zlato je opředeno mnoha mýty. V Čechách je těžili už staří Keltové a dodnes se dá nalézt v mnoha potocích, kam je naplavila voda. Jako ostatní minerály, i každá drobná zlatinka je přitom jiná a nese v sobě genezi lokality, z níž pochází. Ing. Františka Hralu z marketingového oddělení divize 7 k zlatokopectví zlákal zájem o geologii. S její znalostí se pak v krajině naučil číst, kde hledat a nalézat nejen blyštivé kousky zlata.

Moderní zlatokop je vlastně prospektor, který shromažďuje naleziště i různé druhy zlata a největší radost má, když díky svým znalostem a pochopení morfologie terénu objeví drahý kov i tam, kde jej dosud nikdo nenašel.

Současné amatérské hledání zlata nevede ke zbohatnutí, jako ve sportu se v něm však člověk může poměřit s ostatními při různých závodech. Jejich princip spočívá v co nejrychlejší a nejpřesnější oddělení velmi malého množství zlata od hlušiny pomocí rýžovací pánve. Sportovní zlatokop prostě stojí po kolena ve vodě a jako „Popelka“ odděluje předem neznámý počet zlatinek o velikosti hlavičky špendlíku od patnácti kilogramů sterilního písku. Ti nejlepší to dokážou i za dvě minuty.

František Hrala si v kategorii mužů profesionálů vyznačil první i druhé místo dokonce na mistrovství světa. Nejraději vzpomíná na svůj titul z roku 1996, kdy do dějiště klání v Dawson City na Yukonu dorazil spolu s přáteli po stovky kilometrů dlouhé cestě, jež kopírovala staré putování dobrodruhů při zlaté horečce na Aljašce.

Jako ocenění práce Českého klubu zlatokopů se v roce 1999 mistrovství světa konalo i v Čechách na Kocábě a příští rok se František Hrala chystá spolupodílet na pořádání mistrovství České republiky a Slovenska na Voznickém potoce poblíž Nového Knína, kde Český klub zlatokopů zakládá i Muzeum historie těžby zlata.

Doby, kdy vidina snadného zbohatnutí lákala dobrodruhy do divočiny, již pominuly. Velká voda každoročně zahlazuje i stopy po dnešních zlatokopech. Pár gramů zlata, vzpomínky i parta přátel však přetrvávají. Stejně jako tajemství, které hledání zlata a zlatokopy stále obklopuje.

Les a lov

V čem spočívá kouzlo myslivosti, je podle Ivana Daňka z divize 3 těžko sdělitelné. Zahnuje jak hodiny strávené v mokřinách, kdy po zvěři není ani potuchy a lovci zbude jen revmatismus a otlačené rameno od flinty, tak i jiný den, kdy se vycházející slunce třpytí v kapkách rosy a na paseku majestátně vychází jelen. Působení však pro něj nespočívá v možnosti zabít. Zvěř nemusí být vždy na odstřel, kromě škodné totiž zodpovědný myslivec střílí jen kusy po vrcholu života nebo ty, z nichž kvalitní jedinec zřejmě nevyroste.

Ivan Daňek chtěl původně studovat lesnickou školu v jihočeském Písku, osud a rodina však rozhodly jinak. Do lesa proto začal chodit rád a často ve svém volném čase. Věnoval se i sportovní střelbě – zprvu na pevné terče, pak i na pohyblivé asfaltové holuby. Před pár lety oba své zájmy spojil, absolvoval roční praxi, teoretický kurz a úspěšně složil nelehké myslivecké zkoušky.

V trezoru doma má brokovnici, kulovnici i malorážku a každý podzim tak dvakrát za měsíc vyrazí na šoulačku, leč, hon nebo čekanou. Někdy v přírodě našlepe kilometr, než zahlédne pírkou z bažanta. Kvůli masu nebo opojení ze zabíjení to nedělá, nemá také ani touhu skolit nějaký obrovský kus a z výstavními trofejemi se nehoní. Hromadná palba na vše, co se pohne, je mu cizí. Podle jeho mínění správný lovec musí být zodpovědný a vědět, kam a na co střílí.

Za svůj dosud největší myslivecký úspěch Ivan Daňek považuje skolení divokého krocana, který pobíhání na zasněžené pláni u Vrchotových Janovic vyměnil za vyčítavý a vypsaný pohled ze zdi jeho chaty. Jednou už dosáhl i na metu nejvyšší – stal se králem honu. Víc než to, že jednou kachnu za celý den trefil právě on, si však cení toho, že ji zasáhl čistě a jediným brokem přímo do oka.

Ivanu Daňkovi je příjemně v přírodě a mezi lidmi, kteří sekají mysliveckou latinu a dodržují staré lovecké rituály. I proto mu jistě dál bude držet palec svatý Hubert a do přejme mu ještě mnoho dobrých ran a pochoutek z jeho nejoblíbenějšího divokého masa – jmenovce daňka.

Tajemství života

Někdo se k dětským snům vrací, někdo je po celý život rozvíjí. Milan Budka z divize 11 je sice referentem dopravy, jeho srdce však odjakživa patří přírodě. Od dětství pečoval o různá drobná zvířata – králíky, kuny, činčily i nutrie, jeho největší láskou však zůstali papoušci, kterých už odchová mnoho druhů. Začínal s andulkami a přes korely se zkušenostmi dostal až k nesnadněji odchovávaným papouškům, alexandřům a amazoňanům.

Dnes u něj ve velké venkovní voliérie v létě poletuje a křičí na 60 andulek vlnkovaných a 30 mnišků šedých. Nechová je však pro množství nebo prodej, snaží se jim vytvořit co nejlepší podmínky pro zahájení a spojit z nich chovné páry tak, aby třeba klasické andulky byly správně fialové, protože právě takhle barva je u ptáků považována za nejkrásnější, ale také geneticky nejsložitější dosažitelnou. Tento zdoluhavý a náročný proces jej vede k šlechtění andulek výstavních, jež se od běžných liší třeba velikostí a hrdečnými znaky.

Mnišky šedé má jak v přírodním zeleném odstínu, tak i v překrásných modrých mutacích. Ptačí svět Milana Budky doplňuje i párek mohutných alexandřů čínských a několik alexandřů malých v mnoha barevných rázech.

Právě chov barevných mutací papoušků je totiž jeho životní láskou. Dlouholetým studiem veškeré možné odborné literatury získal nepřehledné znalosti nejen o nevhodnějších ptačích krmivech a voliérách, ale zejména

o genetice a sestavování chovných párů tak, aby odchoval ptáky s ustálenou požadovanou barvou peří, případně vytvořil nový barevný ráz.

Jeho papoušci září v mnoha barvách, o nichž specializované publikace tvrdí, že jich nelze snadno dosáhnout. Svou ptačí říši Milan Budka neustále zdokonaluje a už v příštím roce své voliéry včetně zimovišť plánuje rozšířit na neuvěřitelných 50 m². Krok za krokem se tak posunuje ke svému snu vlastnit a chovat pár výstavních vzácných a exotických ptáků z rodů Ara nebo Kakadu. Díky cílevědomosti i zkušenostem se mu jeho sen určitě vyplní.

Psí bojovník

Jako mnoho jiných i Jana Kafková, účetní z divize 1, si přála mít psa už od dětství. Nejprve jí ho nepovolili rodiče, manžel nakonec s pořízením malého psíka po letech přemlouvání souhlasil. Dnes mají hned dva – třínáctiletou trpasličí jezevčici Viki a pětiletou Afaiu. Jejich byt je pro psy jen velká bouda – nejméně dvě hodiny denně totiž tráví honičkami na procházkách a Afaiu s Janou pak ještě mnoho dalšího času na psím cvičišti, kde dokazují, že každý pes je takový, jak ho jeho majitel vychová. Afaiu Jasmine Amazonka totiž svým vznešeným rodokmenem patří do rasy obávaných „bojových psů“ – amerických stafordširských teriérů.

Jana Kafková považuje zodpovědnost za nejdůležitější vlastnost každého majitele psa, a proto před výběrem svého druhého čtyřnohého přítele pečlivě zvažovala, jaká rasa by nejlépe vyhovovala jí i požadavkům sportovního výcviku. Štěně amerického staforda si pořídila po zralé úvaze, a i když se dřív všichni podivovali, proč si koupila tak nebezpečné zvíře, dnes se jí to už nestává. Každý ví, že její Afaiu je dobře vychovaná a bez problémů se snáší jak s ostatními psy, tak i s kočkami. Úspěšně trénuje stopování i obranu – před razancí jejího cvičného útoku uhnul i zkušený figurant, její povaze však víc vyhovuje pravidelný výcvik záchranářský, náročný fyzicky i psychicky jak pro fenku, tak pro její cvičitelku.

Obě milují pohyb, a proto je nadchly i některé disciplíny dogfrisbee – sportu, při kterém pes chytá létací disk. I v tomhle tréninku se jim daří, a příští rok by se dokonce chtěly zúčastnit i mistrovství republiky.

Jana Kafková svým psům, a zvláště Afaiu, věnuje téměř veškerý svůj volný čas. Jako zkušený kynolog ví, že musí psa zvládnout jak fyzicky, tak psychicky. Uklidí po něm a vychová ho tak, aby poslouchal a neobtěžoval okolí. Její Afaiu je důkaz, že nebezpečný nebývá pes, ale spíš jeho pán. I ten nejobyčejnější voršák může být nejlepším přítelem člověka. S láskou proto doma podrbete toho svého psiho miláčka, tak jako on vás nikdo jiný nepřivítá.

Tušení souvislostí

Do prasátka nebo peněženky se snaží strážat peníze snad všichni, tahle „sbírka“ však obvykle dlouho nevydrží. JUDr. Jiří Forejt mince sbírá už přes 35 let a jeho kolekce se začala tvořit o rok dříve než věrnost Metrostavu, kde nyní pracuje jako právník divize 5.

Původně byl filatelista, kterého zájem o historii a doma nalezený pár poválečných stříbrných mincí zavedl k numismatice – oboru, jenž umožňuje proniknout hluboko do minulosti. Jiří Forejt neshromažďuje mince pro jejich hromadění, ale pro duševní obohacení a rozšíření vzdělání i obecného povědomí souvislostí.

Sběratelství mincí totiž v sobě spojuje zájem o krásu a výtvarné umění se zeměpisem států, a to i těch dávno zaniklých, s dějepisnými událostmi a vypovídá i o ekonomické situaci v jednotlivých zemích i obdobích. Státy totiž vznikaly a zanikaly – kde byla kdysi Dánská Západní Indie a že se dnes jmenuje Panenské ostrovy a patří pod Spojené státy americké, už ví asi málokdo, jen její měna přetrvala. Tvář panovníků na reliéfech stárla spolu se zvyšujícím se datem uvedeným na minci. Její velikost a použitý kov se měnily i podle hospodářského postavení státu – nejdobnější mince z nejlépejšího materiálu se musely častěji dorážet a většinou zanikly, když cena jejich výroby

převýšila na nich uvedenou hodnotu, případně kvůli inflaci. Hmotnost mince také odpovídala jejímu významu – anglická libra má dodnes pořádnou „váhu“. Jubilejní medaile zas vydávají doklad o precizní medailérské práci významných umělců a zachycují tváře a události, které by nikdy neměly být zapomenuty.

Jiří Forejt se ve své sbírce rozhodl shromáždit všechny možné mince z Velké Británie i bývalých anglických kolonií a z České, respektive Československé republiky. Jeho sbírka ponejví zachycuje historii 19. a 20. století, i když její nejstarší plíšek – jednostranně ražený husitský halib – pomalu dosahuje věku šesti set let. Nejmladším přírůstkem jeho numismatických alb brzy budou nové britské pamětní mince – sedmistěn (50 pence) vydaný ke stému výročí vzniku skautingu a mince připomínající, že od sjednocení parlamentů Anglie a Skotska brzy uplyne tři sta let. Numismatika prostě nemá hranice.

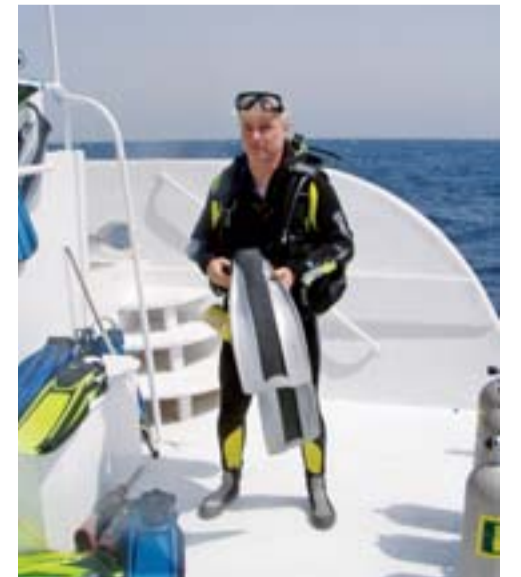
Ve svém živlu

Vedoucí útvaru marketingu divize 6 Ing. Karel Vojáček vyrostl u rybníka, na Stavební fakultě ČVUT v Praze vystudoval obor vodní stavby a před pětadvaceti lety jako ještě mokřák absolvent nastoupil do Metrostavu. Tunely ho nelákaly, jeho cesta vedla rovnou do přístavu vodohospodářských projektů. Dovoleno obvykle trávil s rodinou na horách, až ho časem zastavil nepřijemný úraz. Protože všechno zlé je k něčemu dobré, vzpomněl si na svůj klukovský sen a splnil si jej – pronikl do vodního světa. V suchozemské vlasti úspěšně složil potápěčské zkoušky a posledních pár let pravidelně jednou, dvakrát do roka odjíždí za živlem, který má rád.

Neopotápí se proto, aby vyzkoušel hranice svých možností, nebo překonal rekord. I když už se dotkl dna v hloubce 63 metrů, nejvíce se mu líbí těch prvních patnáct pod hladinou, protože právě tam je mořský život nejrozmanitější a nepestřejší. Potápění je totiž pro něj jen způsob, jak se dostat do jiné dimenze a obdivovat obyvatele prostředí, kam člověk běžně vstoupit nemůže. Poznal už krásy mnoha částí Středozemního moře od Jadranu přes Itálii, Elbu, Španělsko až k Portugalsku, nejbarevnější podmořský svět však zatím obdivoval v Egyptě, kde v hledáčku kamery zachytil i téměř třímetrového žraloka dlouhoploutvého. Na rozdíl od metrové štičky, schované v podvodních kořenech české nádrže, si ho však nepohladil.

Samozřejmě jako každého potápěče i jeho lákají vzdálené oceány. Pokud to osud dovolí, jistě si do alba zařadí i podmořské fotografie z Karibiku, ze slaných vod kolem Austrálie či Indie. Toužená osobní setkání s žralokem velrybím nebo rejnokem mantou na něj také teprve čekají, setkání s obávaným lidožravým žralokem se však v moři nebojí, v pracovní rovině kolem českých vod může podle něj člověk potkat mnohem nebezpečnější tvory.

Lenka Svobodová, foto rodinné archivy

Z PRAVODAJSTVÍ Z DIVIZÍ

Tajemství přírody chrání kopule ze sukulentů

V zoologické zahradě Ohrada u Hluboké nad Vltavou je již ředitel Ing. Vladimír Pokorný a hejtman Jihočeského kraje RNDr. Jan Zahradník slavnostně otevřeli budovu Centra ekologické výchovy. Vznikla díky podpoře Státního fondu životního prostředí ČR a Jihočeského kraje a na její výstavbě se podílelo sdružení firem Metrostav a MANE stavební s.r.o. vedené naší divizí 6.

V porovnání s obvyklými objemy prací to sice byla pro Metrostav stavba malá, ale použitými technologiemi výstavby velmi neobvyklá. Bez zkušeností a vybavení velkého stavebního závodu by nemohla vyrůst během pouhých jedenácti měsíců, jak jí termín vymezil.

Architekti společnosti HB PENTA navrhli Centrum ve tvaru ležícího půlválce z monolitického železobetonu a s vegetační střechou se spádem větším než 50 stupňů. Hrubá stavba se však podle harmonogramu musela provádět v zimním období, a proto pracovníci divize 6 nahradili původně plánovaný monolit poloprefabrikovanou konstrukcí podle návrhu vedoucího stavebního týmu Miroslava Führera. Půlválcový tvar objektu vyklenuli šesti nosnými železobetonovými monolitickými ramenaty a nosnou část střechního pláště vytvořili z filigránových desek s následnými nabetonávkami.

Změnit se musela i konstrukce a složení střechy, protože její sklon u země dosáhl až 70 stupňů. Základ krytiny z dvourvrstvé hydroizolační vrstvy s kontrolním systémem se vakuově zkoušel po sektorech o 80 m². Pro jeho přírodní zazenění byla navržena sestavená záchytná konstrukce z pásové oceli a latí vyplněná zahradnickým sub-

strátem a překrytá geomříží. Na jaře ji zahradníci osadí ojedinělou sbírkou více než 50 000 sazenic rozchodníků a netřesků, které tkaninou prorostou a povrch zpevní. Ojedinelá sukulentová střecha s výhodnými tepelně izolačními vlastnostmi poroste přímo z okolního rovinatého terénu, bude mít minimální nároky na údržbu a v souladu s posláním zoologické zahrady se stane zajímavým životním prostředím pro mnoho různých živočichů.

V duchu zásad Centra ekologické výchovy je budova vytápěna tepelným čerpadlem se třemi 120 metrů hlubokými vrty pro odběr půdního tepla.

Novostavba stála celkem 21,5 milionu korun a polovinu těchto prostředků zajistil Státní fond životního prostředí ČR. Sedmi a půl miliony přispěl majitel ZOO – Jihočeský kraj a zbylou část zoologická zahrada pokryla sama z vlastních zdrojů.

Dvoupodlažní Centrum ekologické výchovy má v přízemí jeden velký sál a dvě menší učebny se zázemím pro veřejnost, v patře pak kanceláře pro Oddělení ekologické výchovy a propagace. Jeho výstavba byla jednou ze tří etap rozšíření ZOO Ohrada, na nichž se Metrostav v uplynulém roce v rámci jedné zakázky podílel. Volně průchozí ptačí voliéra z ocelové konstrukce a platem potaženého pletiva je už kompletně hotová, nová restaurace v zadní části areálu čeká pouze na vybavení interiéru a bude otevřena na jaře spolu s dětským koutkem a kontaktní ZOO. Společně vylepší život chovaným zvířatům, jejich ošetřovatelům i návštěvníkům malé zoologické zahrady.

Lenka Svobodová, foto Josef Husák

Okružní křižovatka omezí nehody i velkou vodu

Ústeckému kraji přinesl Mikuláš otevření nové okružní křižovatky na budovaném silničním tahu mezi Litoměřicemi a Lovosicemi, který přispěje ke zlepšení dopravní situace v kraji a průmyslové zóně Prosmyky zajistí přístup k dálnici D8. Součástí této komunikace bude také takzvaný západní most přes Labe.

Ústecký kraj coby investor celou stavbu pro její náročnost rozdělil na tři části. První – právě zprovozněný kruhový objezd – byl postavený za rok a jeden týden a tři čtvrtiny z jeho nákladů pokryly prostředky z Evropské unie. Mezi zajímavosti této okružní křižovatky i jejího dalšího pokračování bude bezesporu patřit i vyzvednutí komunikace o tři metry nad původní terén, takže poslouží také jako protipovodňová ochrana nedalekému výrobnímu závodu Lovochemie.

Stavební sdružení, které se na této akci podílí a zahrnuje Stavby mostů Praha, Stavby silnic a železnic a Metrostav, konkrétně divize 4, teď pokračuje s prací na druhé části projektu – na silnici s několika menšími mostky a další okružní křižovatkou v Mlékojedech, která by měla být hotová závěrem příštího roku. Nejnáročnější třetí etapa – výstavba západního mostu přes Labe – bude hlavní vizitkou Metrostavu na tomto dlouho očekávaném tahu.

Lenka Svobodová, foto Josef Husák

Obří nádrže v Nelahozevsi rostou před očima

Ještě před několika týdny by laik mohl asi jen těžko odhadnout, jaká stavba se rodí v areálu Centrálního tankoviště ropy společnosti MERO ČR v Nelahozevsi, ale nyní, když už pracovníci divize 7 Metrostavu svařují první a druhé luby dvou nových dvouplášťových nádrží H11 a H12, už je jasné, jak a proč se areál rozrůstá. Díky těmto dvěma zásobníkům bude totiž možné přibližně do dvou let navýšit současnou skladovací kapacitu 1 300 000 m³ o dalších 250 tisíc kubíků.

Po úvodních komplikacích při hutnění podloží pod oběma velkokapacitními nádržemi teď tempo prací nabralo skutečně svižné obrátky. „Pochopitelně se snažíme využít nezvykle příznivé zimní počasí, abychom se svařováním ocelových dílů postoupili co možná nejdál, než uhoří mrazy. Jakmile totiž teplota klesne pod mínus pět stupňů, budeme muset tyto práce přerušit,“ říká vedoucí projektu Ing. Daniel Folk a dodává, že všichni lidé z jeho týmu i pracovníci společnosti ČKD Praha DIZ, s níž Metrostav na zakázce spolupracuje, „jedou“ skutečně naplno.

„To, že jsme museli založení pod stěnami jímký a nádrže provést až o 2 metry hlouběji, než předpokládal projekt, nás opravdu poněkud zdrželo a zemním pracím koncem léta nepřálo ani deštivé počasí. Pak nám ale velmi pomohli kolegové z provozu dopravy naší divize, kteří cel-

kem 100 tisíc kubíků zeminy odtěžovali v nepřetržitých směnách 24 hodin denně. Abychom vytěžený materiál maximálně využili pro zpětné zásypy při zakládání nádrží a konstrukce komunikací, zapojili jsme do této etapy práci celkem čtyři třídicí soupravy,“ popisuje Ing. Folk zhruba dva měsíce trvající fázi výstavby, kdy se stavbaři v Nelahozevsi opravdu ani na chvíli nezastavili.

Počáteční skluz způsobený srpnovým deštivým počasím se jim tedy podařilo eliminovat a poté mohla pokračovat betonáž zemního tělesa nádrží a pokládání vyrovnávací asfaltové vrstvy, takže již počátkem října mohli začít svařovat první lub jímký i nádrže H11 a o měsíc později i na nádrži H12. Současně se jim v předstihu podařilo položit v nové části areálu veškeré podzemní kabelové trasy a první metry výkopů celkové délky 1200 m již začínají zasypávat. Do Vánoc by chtěli mít hotovou i první vrstvu veškerých komunikací pro novou část areálu.

Investor výstavbu nádrží sleduje velmi pozorně a jeho nároky na provedení veškerých prací jsou vysoké, přesto si naši stavbaři spolupráci s dozorem investora velmi chválí, neboť oběma stranám jde především o to, aby obě nové nádrže v provozu obstály stejně úspěšně, jako předchozí čtyři, jež Metrostav pro CTR v Nelahozevsi dodával.

Blanka Hrdinová, foto Josef Husák

Aquapark v Olešné už zkrotil divokou řeku

Krytý relaxační komplex s vodními atrakcemi v rekreační zóně Olešná ve Frýdku-Místku otevřel své bezbariérové brány návštěvníkům už v posledním listopadovém den. Za pouhých devět měsíců vyrostl v sousedství venkovního aquaparku a za necelých 180 milionů korun jej postavilo sdružení firem Metrostav a TCHAS. Na stavbě pracovala divize 1, vedoucím projektu byl Ing. Petr Zhoř z oblastního zastoupení pro Moravskoslezský kraj.

Krytý areál rekreační zóny Olešná s kapacitou pro dvě stovky návštěvníků se rozkládá na ploše necelých 2000 m². Vzhledem k rozměrům a typům konstrukce je navržený ve dvou dilatačních celcích – objekt krytého bazénu tvoří železobetonový monolitický skelet, nosná konstrukce bazénové haly je z prefabrikovaných sloupů a průvlaků po obvodu a ve štítu.

Budova o nejvyšší výšce kolem 14 metrů v sobě skrývá řadu různých vodních ploch, atrakcí a doplňkových wellness zařízení včetně restaurací, občerstvení a dalších služeb. Po 11 měsících v roce bude nabízet zábavné koupání za prosklenou stěnou otevírající nádherný pohled na panoráma Beskyd.

Hlavní nerezový bazén není plavecký, ale je cíleně navržený pro odpočinek, uvolnění a zábavu. Má nepravidelný tvar s plochou 300 m², pod níž zadržuje 360 m³ vody dohřívávacích tepelnými čerpadly na teplotu 26 až 28 °C. Vejde se do něj až sto návštěvníků, kteří jistě ocení jeho různé atrakce – vodní chrlíče a děla, masážní trysky v ba-

zénových stěnách, lavice s kombinovanou vodní a vzduchovou masáží, vodní lůžko, proudový kanál a houpačí bazén. Uprostřed bazénové plochy je na ostrůvku 7 m² velký whirlpool pro 8 osob s podvodním osvětlením a s vodou o teplotě až 36 °C. Malý bazének pro 20 dětí má plochu jen necelých 21 m², hloubku 10–30 cm, teplota vody v něm však dosahuje až 30 stupňů. Je umístěn v samostatné odhlučňené zóně a doplněn drobnými dětskými vodními atrakcemi.

Největším lákadlem pro návštěvníky však nepochybně bude 23 metry dlouhá divoká řeka, v České republice první a v Evropě teprve páté skluzavkové zařízení tohoto druhu, v němž bude proudit až 1800 m³ divoké vody za hodinu. Neméně atraktivní jistě bude i více než 90 metrů dlouhý tobogán s desetimetrovým převýšením, který plavce překvapí i nečekanými obrazy promítanými na vnitřní stěnu tubusu. Díky nim bude klouzající plavec mířit třeba přímo do žraločí tlamy.

Součástí areálu je také wellness s infrasaunou, parními kabinami, finskou saunou a restauracemi, včetně „mokrého“ baru. V celém centru funguje elektronický systém obsluhy návštěvníků od jejich příchodu do areálu až do okamžiku, kdy zařízení opouštějí.

Podle hodnocení prvních hostů vznikl doplněním krytého centra do rekreační zóny Olešná jeden z nejatraktivnějších aquaparků v republice.

Lenka Svobodová, foto Petr Pavelka

Blahopřejeme

Srdečné přání všeho nejlepšího zasláme všem našim spolupracovníkům, kteří v prosinci letošního roku oslaví životní jubileum. Všem přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a spokojenosti nejen v pracovním, ale také v rodinném životě. Za práci, kterou vykonávají pro naši akciovou společnost, jim děkujeme a přejeme ještě mnoho pracovních a osobních úspěchů.

50 let

Karel Švarc, tunelář z divize 5
Ing. Vladimír Ellinger, odborný technický pracovník z divize 6
František Smolík, elektromontér z divize 9

60 let

Vladimír Zeman, mistr z divize 5
František Harvánek, figurant z divize 5
Josef Petřů, samostatný odborný technický pracovník z divize 6
Jiří Mašín, stavební dělník z divize 7
Mgr. Luděk Bohman, stavbyvedoucí z divize 9
Miloslav Kolář, samostatný odborný referent centrály

V prosinci oslaví své životní jubileum také

Marie Masnicová, uklízečka z divize 1
Stanislava Prágllová, samostatná odborná technická pracovníce z divize 3
Ing. Hana Šáchová, odborná technická pracovníce z divize 8
Božena Valentová, odborná referentka z divize 9
Ivana Sýkorová, odborná technická pracovníce centrály
Rovněž jim srdečně blahopřejeme.

O Islandu, tunelech a také o Vánocích

Výstavba dvou silničních tunelů na severu Islandu, kterou začali pracovníci divize 5 Metrostavu připravovat letos na jaře, je pro obyvatele této části ostrova už téměř půl roku nejen příslibem pohodlnějšího a rychlejšího cestování, ale zejména v posledních měsících, kdy se naplno rozeběhly ražby, přinesla do osady Ólafsfjörður i příjemné rozptýlení.

Postup prací totiž místní lidé sledují skutečně s velkým zájmem a na první odpaly v Ólafsfjördu vydrželi ve svých autech čekat i dlouhé hodiny. Jejich města se už teď zahálila do předvánočního kabátu a domy jsou ozdobeny spoustou světel, která na rozdíl od České republiky září do tmy po celý den.

Za bezmála pět měsíců od příjezdu prvních pracovníků do kraje Nordurland na Islandu náročná stavba značně pokročila. Čela portálů jsou zajištěna a týmům razičů se už od obou portálů podařilo vyrazit více než půl kilometru tunelu o profilu 52,3 m².

Od zahájení stavby se všichni pracovníci projektového týmu potýkají s různorodými úskalími a nástrahami, které přináší práce v blízkosti polárního kruhu. Ražba probíhá v bazaltech různé geologické kvality, od těch opravdu pevných a kvalitních, až po několik desítek metrů dlouhá poruchová pásma s puklinami vyplněnými hlínou. Podmínky v podzemí jsou pro naše raziče s ohledem na sopečnou aktivitu Islandu značně náročné. V nejlubších místech ražeb bude teplota dosahovat až 40 stupňů Celsia. Horší než geologické podmínky je však v tomto období extrémní počasí, kdy prudké výkyvy větru o rychlosti až 120 km/hod spolu s hustým sněžením a deštěm činí z ražby tunelu opravdu nesnadný úkol.

Každý den navíc ubývá denního světla a přibližně v polovině prosince nastane Polární noc. Tyto těžké podmínky vyžadují zajištění opravdu kvalitního zázemí pro ubytování, stravování i odpočinek všech pracovníků, kteří mohou ve volném čase sledovat například kabelovou televizi či filmy na DVD, nebo navštívit některé ze sportovních zařízení, jichž je v okolí několik.

Všichni zaměstnanci divize 5 Metrostavu se však pochopitelně těší, až koncem prosince alespoň na několik dnů svůj dočasný chladný domov na Islandu opustí a odjedou trávit vánoční svátky do kruhu svých blízkých, domů do České republiky.

Před odjezdem je sice ještě čeká spousta práce například i při zabezpečení stavby, přesto ale stihnou připravit předvánoční večírek, na nějž k typicky českému vánočnímu stromku pozvou i své islandské partnery.

Ing. David Cyroň, Island

NAŠE FOTOREPORTÁŽ

Deset dobrých receptů, jak přežít Vánoce

Zatímco pro naše předky býval advent dobou klidu a rozjímání, pro nás je, žel, doba předvánočního období, kdy nic nestihnáme. Na tradiční vánoční koncerty jednotlivých divizí Metrostavu si však v prvním a druhém prosincovém týdnu jistě rád udělal čas každý z pozvaných. Byla to totiž ideální příležitost k zastavení v předvánočním shonu a „vyčištění“ hlavy od všech chmurných myšlenek. Celkem deset pohodových večerů ukázalo, že když člověk nejvíc spěchá, má se opravdu zastavit, nebo se odreagovat třeba na tanečním parketu (foto č. 1). Právě na tuto zásadu vsadila divize 1, která v rámci komponovaného večera z muzikálu Chicago nechala zazářit profesionální tanečnice (foto č. 2) i skupinu The Swings s Terezou Duchkovou (foto č. 3). Hvězdou večera se však mohl stát každý, kdo se nebál vstoupit na taneční parket. Podobné to bylo i v případě divize 3 (foto č. 4), pro kterou přijel ze Slovenska zazpívat Peter Lipa (foto č. 5). Jak sám řekl, prý také proto, aby se už konečně něco udělalo s bratislavským metrem a taky z toho důvodu, že vlastně všechny písně, ty jazzové a bluesové nevyjímaje, jsou vlastně koledy. V Cafe Dinitz to zase s vokální skupinou 4TET (foto č. 6) pěkně rozjela naše developerská divize (foto č. 7), která čtveřici dokonale sezpívaných showmanů dlouho nechtěla pustit z pódia. Poněkud nesnadnou úlohu však měli během večerů hlavní hostitelé, kteří si museli udělat čas na všechno a na všechny. Jak ale poznamenali pánové Martin Pich a Jiří Procházka z divize 3 (foto č. 8) i Petr Pujman (foto č. 9) z developerské divize i oni nakonec našli recept na to, jak přežít Vánoce – totiž v pohodě.

Blanka Hrdinová, foto Josef Husák

Exkurze pro studenty

V letošním roce se naše akciová společnost rozhodla obohatit tradiční program spolupráce s vysokými školami o exkurze na některé zajímavé stavby Metrostavu, především dopravní.

Již v počátku roku 2006 se studenti nejen z Fakulty stavební ČVUT Praha, ale i z dalších vysokých škol technického zaměření mohli seznámit s postupem výstavby mostní estakády v Trmčicích na budovaném úseku dálnice D8 mezi Ústím nad Labem a státní hranicí s Německem. Díky pochopení divize 4 a vedení stavby tak měli možnost přímo v praxi poznat některé technologie i postupy, se kterými se dosud seznámili pouze teoreticky.

Ve spolupráci s divizí 9 byla další exkurze zajištěna na stavbě rezidenčního objektu River Diamond, který je na Rohanském nábřeží v Praze-Karlíně budován v rámci velkorysého projektu River City, a tentokrát se jí zúčastnil také Doc. Ing. Jiří Máca, CSc., proděkan pro pedagogickou činnost studentů FSv ČVUT Praha.

Stavbu ocelového mostu u Rzávě, pro jehož výstavbu divize 4 zvolila neobvyklé technické řešení pomocí vysouvání, studenti stavebních fakult navštívili letos hned dvakrát. Obě akce – jedna pro studující z ČVUT Praha i druhá pro VUT Brno, které se zúčastnili zejména zahraniční posluchači – měly velký úspěch především proto, že proběhly právě při nejzajímavější fázi vysouvání mostovky.

Další exkurze se uskutečnila koncem listopadu a jejím cílem byly tunely v Klimkovicích, jedna z nejnáročnějších staveb rozestavěného úseku dálnice D47, kde se o studenty starali pracovníci divizí 4 a 5. Tato akce byla také pilotním projektem spolupráce s Fakultou stavební TU-VŠB v Ostravě a byl o ni velký zájem nejen mezi studenty, ale také mezi pedagogy. Budoucí dálniční tunely si prohlédla přibližně šedesátčlenná skupina.

Na rok 2007 připravuje úsek personálního ředitele Metrostavu spolu s divizemi další podobné akce, neboť právě tímto způsobem je možné vzbudit u studentů zájem o obor i o pozdější práci v naší firmě.

V závěru této stručné rekapitulace nesmí chybět poděkování všem, kdo na přípravě těchto akcí spolupracují a studentům na jednotlivých stavbách věnují svůj čas a předávají cenné zkušenosti.

PhDr. Lenka Laňová

Vánoce „v modrém“

Letošní tečku za vánočními koncerty Metrostavu udělají 23. prosince ve Dvořákově síni Rudolfiny dirigent Libor Pešek s Pražskou komorní filharmonií a klavírista Martin Kasík, v jejichž podání zazní Rapsodie v modrém, Američan v Paříži a Klavírní koncert F-Dur skladatele George Gershwin.

„Nabídka Metrostavu jsem opravdu rád přijal, Gershwin je totiž moje „srdeční“ záležitost a domnívám se, že jeho hudba musí oslovit každého. Tento muž, jehož profesionální dráha začala pouhé čtyři roky poté, co se začal učit hrát na klavír, měl strhující dar melodických i harmonických nápadů, které dokázal mistrně používat jak v hudbě jazzové, tak i klasické. Myslím, že nikomu jinému se nepodařilo vystihnout dravý lesk i blues Ameriky mezi dvěma válkami tak, jako právě jemu,“ říká dirigent Libor Pešek a dodává, že se na předvánoční vystoupení v Rudolfinu těší o to víc, že při výběru klavíristy dostal volnou ruku a s Martinem Kasíkem spolupracuje velmi rád.

– r e d –

